

Słowo wstępne

Nauka o metodach wprowadza do sztuki, jaką jest nowotestamentowa egzegeza. Nowy Testament stanowi wczesnochrześcijańską literaturę; jest on historycznym dokumentem pierwotnego Kościoła i drugą częścią Pisma Świętego. Zgodnie z takim rozumieniem jego tekstów i dzisiejszym poziomem świadomości problematyki, najważniejsze kroki w zakresie analizy tekstu zostaną przedstawione i powiązane z zadaniami jego wykładni, a także z historycznymi pracami nad Nowym Testamentem.

Sama koncepcja metod mieści się w tradycji egzegezy „historyczno-krytycznej”, otwarta jest jednak na nowe metody, o ile służą dociekaniom nad historycznym sensem Pisma; jest wierna wykładni Biblii, dla której filologiczny Eros, historyczna nieprzekupność i teologiczna odpowiedzialność nie stanowią przeciwieństw, ale przedstawiają wewnętrzną jedność. Ekumeniczna więź między egzegezą katolicką i protestancką jest sama przez się zrozumiała; możliwości żydowsko-chrześcijańskiego dialogu dotyczącego jakże drażliwych treści Nowego Testamentu winny być intensywnie wykorzystane. *Fairness* wobec nie-biblijnych religii i różnych filozofii jest wymogiem pracy naukowej. Szczególne znaczenie ma tu dialog z egzegezą starotestamentową. Czymś zasadniczym i decydującym jest poszukiwanie wyzwalającej prawdy Ewangelii, a prawda ta na tle Starego Testamentu może być odnaleziona w natchnionym poświadczeniu wydarzenia Chrystusa przez Nowy Testament.

Zwięzła nauka o metodach w Nowym Testamencie (Kleine Methodenlehre zum Neuen Testament) jest oparta na większym dziele: *Methodenbuch zum Neuen Testament* z roku 1998. Jego pełny tytuł: *Wege der Schriftenauslegung* (Drogi objaśniania

Pisma Świętego) zaznacza, że zasadnicze problemy hermeneutyczne związane ze zrozumieniem Pisma Świętego i jego komentowaniem zajmują w nim o wiele więcej miejsca. By zaspokoić zapotrzebowanie na podręcznik dla studium uniwersyteckiego, przedstawiamy w tej chwili bardzo zwarte dzieło: *Zwięzła nauka o metodach w Nowym Testamencie*, które koncentruje się na analizie tekstu. Odnośne paragrafy dzieła o metodach z roku 1998 stanowią w tym ostatnim podstawę, jednakże – uwzględniając stan współczesnej dyskusji – zostały one gruntownie przepracowane.

Jeżeli ten podręcznik przyczyni się do tego, że radość z czytania Nowego Testamentu będzie jeszcze większa, a koncentracja na jego historycznym i teologicznym znaczeniu zostanie wzmożona, jego cel został osiągnięty.

Wuppertal, w lipcu 2005 roku

*Thomas Söding
Christian Münch*